

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/17/2014
Identifikačné číslo spisu:	7012201200
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012201200.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu U. F., bytom U., právne zastúpeného JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom so sídlom na Hviezdoslavovej ulici 11, Spišská Nová Ves, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát Košice, Kuzmányho 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRPZ-KE-KDI2-P-152/2012 zo dňa 16. augusta 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/289/2012-49 zo dňa 13. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/289/2012-49 zo dňa 13. marca 2014 p o t v r d z u j e.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia 83,89 € na účet jeho právneho zástupcu do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, Okresného dopravného inšpektorátu č.p.: ORPZ-SN-ODI2-P-402/2011 zo dňa 20. júna 2012 bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZP“) na tom skutkovom základe, že dňa 6. septembra 2011 v čase od 14,15 hod. pri riadení osobného motorového vozidla značky Hyundai Accent EČ L. vlastníka ČSOB Leasing, a.s. so sídlom v Bratislave - Petržalke, Panonnská cesta 3308/11, držiteľa C. F., nar. XX. W. XXXX, bytom U. v meste Poprad po parkovisku na Alžbetinej ulici pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Poprade nerešpektoval dopravné značenie „B1“ - zákaz vjazdu všetkých vozidiel v oboch smeroch s dodatkovou tabuľkou s textom - mimo vozidiel Polície a s povolením riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru a zdravotne ťažko postihnutých,

kde sa dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla, nedostatočne odhadol vzdialenosť za ním parkujúceho osobného motorového vozidla zn. Peugeot 207 X. E. vlastníka Mgr. R. F. a zadnou časťou vozidla narazil do ľavej zadnej časti zaparkovaného vozidla zn. Peugeot EČ L. Po náraze vodič U. F. odišiel z miesta dopravnej nehody bez zastavenia na neznáme miesto. Následkom dopravnej nehody nedošlo k zraneniu osôb, dychová skúška u podozrivého vykonaná nebola, nakoľko na mieste dopravnej nehody nezotrval. Ku škode na osobnom motorovom vozidle zn. Hyundai Accent EČ L. nedošlo, na osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 207 EČ L. bola spôsobená škoda odhadnutá na sumu 300,- eur.

Konaním žalobcu v uvedenom skutku mali byť porušené povinnosti vodiča uvedené v ustanoveniach v § 22 ods. 2, 3, § 4 ods. 1 písm. c/, § 3 ods. 2 písm. b/, § 66 ods. 6 s poukázaním na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZCP).

Za to bola žalobcovi podľa § 22 ods.2 písm. a/ ZP uložená pokuta vo výške 400,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov a uhradiť trovy konania vo výške 16,- eur.

Žalovaný odvolanie žalobcu proti tomuto rozhodnutiu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a po oboznámení sa s obsahom administratívnych spisov a po vypočutí účastníkov konania dospel k záveru, že postup a rozhodnutie žalovaného nie sú v súlade so zákonom, preto ho podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil spolu s rozhodnutím Okresného riaditeľstva policajného zboru Spišská Nová Ves, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 20.06.2012, č. ORPZ-SN-ODI2-P-402/2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ako vyplýva z obsahu administratívnych spisov a rozhodnutí žalovaného, pokiaľ sa žalovaný odvoláva na dôkaz, ktorým je evidenčná karta o priestupkoch žalobcu, je to právne irelevantné a už na základe pravidiel právnej logiky je jasné, že vo vzťahu ku konaniu o priestupku žalobcu tento dôkaz nemá absolútne žiadny význam.

Na základe žalovaným tvrdených skutočností, že žalobca uviedol nesprávne mená svedkov, ktorí s ním mali sedieť v aute, a urobiť záver na základe tohto, že výpoveď žalobcu v správnom konaní je nepravdivá, je podľa názoru súdu svojvôľou žalovaného a nemá žiadnu oporu v pravidlách formálnej logiky. Ak si niekto nepamätá alebo neovláda mená všetkých svojich rodinných príslušníkov (v prípade žalobcu je ich zrejme dosť), neznamená to automaticky, že klame alebo zavádza v opisovaní priebehu skutkového deja.

Ako z obsahu spisu žalovaného vyplýva, žalobca nespochybňuje porušenie povinnosti týkajúcej sa toho, že nerešpektoval dopravné značenie „B1“, ale ak sa žalovaný k námietke žalobcu, že škoda na vozidlách nebola kvalifikovaná odborným znaleckým posúdením vyjadril tak, že odkázal na žalobcovu výpoveď zo dňa 28. októbra 2011, v ktorej uviedol, že si je vedomý toho, že pri otáčaní mohlo dôjsť k tomu, že svojim vozidlom narazil do vozidla, ktoré tam bolo zaparkované, vie, že to bol Peugeot 207, nemožno túto skutočnosť považovať za priznanie žalobcu, ale len za jeho úsudok, to znamená za možnosť, ktorú pripustil, a preto je vyporiadanie sa žalovaného správneho orgánu prvého a druhého stupňa s touto námietkou žalobcu podľa názoru súdu nedostatočné.

Vyjadrenie práporčíka R. V. k dopravnej nehode zo dňa 6. septembra 2011, s ktorým sa žalovaný vôbec nevysporiadal, svedčí v prospech žalobcu, pretože tento vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol: „Bezprostredne po skutku som si zaznačil štátnu poznávaciu značku a typ vozidla a išiel som k miestu nehody skontrolovať následky nárazu, pričom sa ku mne pripojil aj riaditeľ z OHKPZ, ktorý práve

vychádzal z budovy Okresného riaditeľstva PZ Poprad. Hneď som ho o veci informoval. Spoločne sme prezreli zaparkované vozidlo, na ktorom nebolo viditeľné žiadne poškodenie. Riaditeľ OHKPZ ihneď telefonoval riaditeľovi OPPORPZ Poprad, kde zistil majiteľa vozidla (ktorým bol zástupca riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ Poprad) a požiadal OPPORPZ Poprad, aby majiteľa vozidla poslal pred budovu k vozidlu. Zástupca riaditeľa OR PZ Poprad sa k svojmu vozidlu dostavil za pár minút a pri pohľade na poškodenú časť uviedol niečo v tom zmysle, že škoda je minimálna. Za seba uvádzam, že pri pohľade na poškodenú časť som okrem dvoch nevýrazných malých šmúh, dlhých zhruba 10 cm nevidel žiadne poškodenie“.

Vzhľadom aj na uvedený príklad treba prisvedčiť žalobcovi, pokiaľ tento namietal, že žalovaný vôbec neuviedol, ako mal žalobca spôsobiť poškodenie motorového vozidla poškodeného R. F., keďže žalobcove vozidlo bolo nepoškodené a z výpovede p. V. vyplýva, že ani vozidlo Mgr. R. F. nebolo viditeľne poškodené.

Taktiež treba prisvedčiť námietke žalobcu, že nevypočul príslušníkov policajného zboru, ktorí žalobcu upozornili, že parkuje na zakázanom mieste v inkriminovanom čase dňa 6. septembra 2011 o 14,15 hod., pretože podľa názoru súdu z rozpisu služieb príslušníkov PZ to zistiť bolo možné. Preto sa súd domnieva, že list riaditeľa ODI v Poprade zo dňa 23. marca 2012 doručený v ten istý deň OR PZ, ODI v Spišskej Novej Vsi je v tomto smere spochybniteľný.

Podľa názoru súdu prvostupňové rozhodnutie žalovaného absolútne nerešpektuje zákonné podmienky odôvodnenia rozhodnutia, pretože v ňom absentuje spôsob myslenia a uvažovania správneho orgánu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, a preto ani nemožno zistiť, ktoré z vykonaných dôkazov považoval správny orgán za presvedčivé a ktoré nie. Správny orgán prvého stupňa sa obmedzil len na vymenovanie dôkazných materiálov, z ktorých mal podľa jeho slov vychádzať. To isté možno konštatovať aj v prípade druhostupňového rozhodnutia správneho orgánu, pretože tento len citoval to, čo obvinený žalobca namietal vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a vychádzal z údajného priznania sa žalobcu k spáchaniu priestupku.

Podľa právneho názoru súdu ani priznanie priestupcu nemôže byť dostatočným podkladom pre uznanie viny za priestupok, ak nekorešponduje s inými vykonanými dôkazmi alebo sám o sebe nedáva istotu o spáchaní priestupku, resp. o osobe priestupcu.

V priestupkovom konaní totiž nie je úlohou priestupcu vyvinieť sa, ale je úlohou orgánov objasniť priestupok a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že skutok sa stal, že je zavineným priestupkom, že ho spáchala konkrétna osoba, ktorá nie je vyňatá z pôsobnosti orgánov objasňujúcich priestupok a priestupok, resp. jeho spáchanie mu musí byť preukázané.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd v tomto prípade zastáva názor, že správne orgány v priebehu administratívneho správneho konania nezistili riadne a úplne skutočný stav veci podľa § 32 Správneho poriadku, pretože sa dostatočne nevysporiadali s dôkazmi, ktoré si pre svoje rozhodnutia ako podklad rozhodnutia obstarali. Správny orgán totiž môže pristúpiť k hodnoteniu dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov len po tom, ak vykonal všetky úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v dôkazoch. To však podľa názoru súdu žalovaný ani prvostupňový správny orgán, pokiaľ ide o pohovor príslušníkov policajného zboru žalobcovi, aby auto preparkoval, pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody na motorovom vozidle R. F. a žalovaný neurobil. Taktiež žalovaný nevyhodnotil výpoveď p. V., ktorá sa súdu javí ako pravdivá. Súd musí skúmať dostatočnú odôvodnenosť rozhodnutia, teda či skutkový stav je opísaný tak, že nevzbudzuje absolútne žiadne pochybnosti o záveroch rozhodnutí správnych orgánov, a to v danom prípade vôbec, pokiaľ ide o výpoveď tohto svedka, nebolo v žalovaných rozhodnutiach urobené.

Preto súd podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p., keďže predmetné rozhodnutia považoval za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov z vyššie uvedených dôvodov rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom okrem iného poukázal na odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, v ktorom uviedol, cit.: „...Ako vyplýva z obsahu administratívnych spisov a rozhodnutí žalovaného (rozhodnutím žalovaného treba rozumieť ako prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutie žalovaného), pokiaľ sa žalovaný odvoláva na dôkaz, ktorým je evidenčná karta o priestupkoch žalobcu, tak je to právne irelevantné a už na základe pravidiel právnej logiky je jasné, že vo vzťahu ku konaniu o priestupku žalobcu tento dôkaz nemá absolútne žiadny význam.“ K uvedenej námietke odvolací správny orgán dáva do pozornosti, že prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán pri odôvodňovaní druhu a výmery sankcie uviedol, že menovaný v sledovanom období dvoch rokov sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom mu bola uložená pokuta v dolnej hranici sankčného rozpätia a najnižší možný zákaz činnosti viesť motorové vozidla za spáchaný priestupok.

Krajský súd v Košiciach vo svojom odôvodnení uviedol, cit.: „Na základe žalovaným tvrdených skutočností, že žalobca uviedol nesprávne mená svedkov, ktorí s ním mali sedieť v aute, a urobiť záver na základe toho, že výpoveď žalobcu v správnom konaní je nepravdivá je podľa názoru súdu svojvôľou žalovaného a nemá žiadnu oporu v pravidlách formálnej logiky“. To, ako si niekto nepamätá alebo neovláda mená všetkých svojich rodinných príslušníkov (v prípade žalobcu je ich zrejme dosť) neznamena to, že automatiky klame alebo zavádza v opisovaní priebehu skutkového deja.“ K uvedenej námietke žalovaný chce uviesť, že chcel iba poukázať na to, že U. F. nesprávne uviedol krstné meno svoje dcéry a vnuka, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, a ktorých menovaný označil ako svedkov dopravnej nehody.

Krajský súd v Košiciach vo svojom odôvodnení uviedol, cit.: „Ako z obsahu spisu žalovaného vyplýva žalobca nespochybňuje porušenie povinnosti týkajúcej sa toho, že nerešpektoval dopravné značenia „B1“, ale ak sa žalovaný k námietke žalobcu, že škoda na vozidlách nebola kvalifikovaná odborným znaleckým posúdením vyjadril tak, že odkázal na žalobcovu výpoveď zo dňa 28.10.2011 kde tento uviedol, že si je vedomý toho, že pri otáčaní mohlo dôjsť k tomu, že svojim vozidlom narazil do vozidla, ktoré tam bolo doparkované, vie, že to bol Peugeot 207, nemožno túto skutočnosť považovať za priznanie žalobcu, ale len za jeho úsudok, to znamená za možnosť, ktorú pripustil, a preto je vyporiadanie sa žalovaného správneho orgánu prvého a druhého stupňa s touto námietkou žalobcu podľa názoru súdu nedostatočné.“ K uvedenej námietke žalovaný dáva do pozornosti už spomínanú výpoveď R. F. v zápisnici z ústneho pojednávania o priestupku zo dňa 28. októbra 2011, ktorú menovaný vlastnoručne podpísal, a v ktorej je uvedené, cit.: „...Pri otáčaní som si vedomý toho, že mohlo dôjsť k tomu, že som svojim vozidlom narazil do vozidla, ktoré tam bolo zaparkované, viem o tom, že to bol Peugeot 207. Myslel som si však, že to bol len malý náraz, zo svojho vozidla som však nevystúpil a pokračoval som v jazde na budovu Okresného dopravného inšpektorátu v Poprade, kde som ďalej čakal na V., ktorý bol na polícii na výsluch.“

Krajský súd v Košiciach vo svojom odôvodnení uviedol, cit.: „Vyjadrenie príporčíka R. V. k dopravnej nehode zo dňa 6. septembra 2011, s ktorým sa žalovaný vôbec nevysporiadal svedčí v prospech žalobcu, pretože tento vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol: „Bezprostredne po skutku som si zaznačil štátnu poznávaciu značku a typ vozidla a išiel som k miestu nehody skontrolovať následky nárazu, pričom sa ku mne pridal aj riaditeľ z OHKPZ, ktorý práve vychádzal z budovy Okresného riaditeľstva PZ Poprad. Hneď som ho o veci informoval. Spoločne sme prezreli zaparkované vozidlo, na ktorom nebolo viditeľné žiadne poškodenie. Riaditeľ OHKPZ ihneď telefonoval riaditeľovi OPPORPZ Poprad, kde zistil majiteľa vozidla (ktorým bol zástupca riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ Poprad) a požiadal OPPORPZ Poprad, aby majiteľa vozidla poslal pred budovu k vozidlu. Zástupca riaditeľa OR PZ

Poprad sa k svojmu vozidlu dostavil za pár minút a pri pohľade na poškodenú časť uviedol niečo v tom zmysle, že škoda je minimálna. Za seba uvádzam, že pri pohľade na poškodenú časť som okrem dvoch nevýrazných malých šmúh, dlhých zhruba 10 cm nevidel žiadne poškodenie. Vzhľadom aj na uvedený príklad treba prisvedčiť žalobcovi, pokiaľ tento namieta, že žalovaný vôbec neuviedol, ako mal žalobca spôsobiť poškodenie motorového vozidla poškodeného R. F., keďže žalobcove vozidlo bolo nepoškodené a z výpovede p. V. vyplýva, že ani vozidlo Mgr. R. F. nebolo viditeľne poškodené.“ K uvedenej námietke žalovaný dáva do pozornosti záznam z dopravnej nehody, v ktorom je uvedené, cit.: „Opis poškodenia jednotlivých dielov vozidiel, opis stôp na vozidlách: zadná časť vozidla: ľavá časť zadného nárazníka.“ V uvedenom spisovom materiáli sa taktiež nachádza plánik a fotodokumentácia. Žalovaný dáva do pozornosti zápis o podaní vysvetlenia R. V. zo dňa 14. mája 2012, v ktorom je uvedené, cit.: „...Počas tejto doby som zaregistroval, že vodič vozidla - pre odstup času detaily si už nepamätám, pri cúvaní zadnou časťou vozidla narazil do tam zaparkovaného osobného vozidla zn. Peugeot a následne tento vodič pokračoval v jazde na mne neznáme miesto. Ja som si ešte stihol odpísať EC tohto vozidla a typ a farbu a šiel som sa pozrieť k vozidlu Peugeot.“ Vo vyjadrení k dopravnej nehode R. V. zo dňa 20. septembra 2011 je uvedené, cit.: „V uvedenom čase som si všimol, že na opačnej strane parkoviska pri vycúvaní z parkovacieho miesta narazilo ONV Hyundai Accent, e. č. L. zeleno sivej farby s čiernymi nárazníkmi do iného OMV Peugeot 207 e.č. L., parkujúceho pozdĺžne popri chodníku pred OR PZ, zhruba na úrovni vstupu do skladu materiálu. Vodič Hyundai po náraze nezastal a hneď pokračoval v ďalšej jazde smerom k autobusovej stanici...“ Na základe uvedeného chce žalovaný poukázať na to, že ak by k poškodeniu nebolo došlo, práp. R. V. by si nebol poznačoval ŠPZ, typ a farbu motorového vozidla, ktoré poškodilo zaparkované auto. Krajský súd v Košiciach vo svojom odôvodnení uviedol, cit.: „Taktiež treba prisvedčiť námietke žalobcu, že nevypočul príslušníkov policajného zboru, ktorí žalobcu upozornili, že parkuje na zakázanom mieste v inkriminovanom čase dňa 6. septembra 2011 o 14,15 hod., pretože podľa názoru súdu z rozpisu služieb príslušníkov PZ to zistiť bolo možné. Preto sa súd domnieva, že list riaditeľa ODI v Poprade zo dňa 23. marca 2012 doručený v ten istý deň OR PZ, ODI v Spišskej Novej Vsi je v tomto smere spochybniteľný.“ K uvedenej námietke žalovaný dáva do pozornosti list o došetrení priestupku U. F. zo dňa 23. marca 2012, v ktorom je uvedené, cit.: „Dňa 6. septembra 2011 bola v službe na okresnom dopravnom inšpektoráte PZ Poprad policajka, ktorá vykonávala inú činnosť a nebola počas služby v služobnej rovnošate, taktiež neriešila žiadne dopravné priestupky na parkovisku pred budovou Okresného riaditeľstva PZ v Poprade nerešpektovanie dopravného značenia...“. Na základe uvedeného žalovaný konštatoval, že nie možné zistiť, o akú policajtku išlo, nakoľko dňa 6. septembra 2011 bola v službe na okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade iba jedna policajka, ktorá vykonávala inú činnosť a k budove Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade mohla prísť akákoľvek policajka či už z mesta Poprad, alebo z iného mesta, ktorá upozornila U. F. na zlé parkovanie. Zo spisového materiálu taktiež vyplýva, že uvedená písomnosť bola zaslaná faxom dňa 23. marca 2012 o 14:00 hod. na okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi.

Žalovaný má za to, že pri rozhodovaní vychádzal tak prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán z dostatočne zisteného skutočného stavu veci. Postupoval v súlade so základnými pravidlami konania a hodnotením dôkazov, ktoré je vecou správnej úvahy, zabezpečil presné a úplné zistenie skutočného stavu veci. Nestotožňuje sa so skutočnosťami uvádzanými Krajským súdom v Košiciach v rozsudku, pričom zastáva názor, že vo svojom rozhodnutí o odvolaní č.: KRPZ-KE-KDI2-P-152/2012 vydanom dňa 16. augusta 2012 sa zaoberal každou námietkou obvineného uvedenou v odvolaní, čo podrobne rozpisal. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o odvolaní zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu Košice č. k. 6S/289/2012-49 zo dňa 13. marca 2014 a vec mu vrátil na nové konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že má za to, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, z ktorých by sa dalo vyvodiť, že rozsudok krajského súdu vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný vo svojom odvolaní uvádza len svoje úvahy k jednotlivým odôvodneniam Krajského súdu Košice, pričom tieto skutočnosti už uviedol aj vo svojom rozhodnutí, ktoré napadol žalobca svojou žalobou. Žalovaný vo svojom odvolaní neuvádza, v

čom vidí nesprávne právne posúdenie veci v rozhodnutí Krajského súdu Košice a len opakovane konštatuje, že sa domnieva, že prvostupňový správny orgán ako aj druhostupňový správny orgán náležité zistil a objasnil skutkový stav veci a zhromaždené dôkazné prostriedky boli postačujúce pre vydanie meritórneho rozhodnutia.

S týmto jeho názorom v žiadnom prípade nemožno súhlasiť, pretože Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí jasne, zrozumiteľne a presvedčivo uviedol, prečo vyhovel žalobnému návrhu a zároveň uviedol, akých vážnych pochybení sa dopustil prvostupňový a druhostupňový správny orgán pri rozhodovaní o priestupku zo dňa 6.9.2011. Žalovaný vo svojom odvolaní žiadnym spôsobom nevyvrátil pochybenia prvostupňového a druhostupňového orgánu, ktoré boli vytýkané rozhodnutím Krajského súdu Košice.

Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, vec aj správne právne posúdil a náležité svoje rozhodnutie odôvodnil, preto žalobca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a pre prípad úspechu priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v sume 83,89 €.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednávanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 22. októbra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bola žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch na už uvedenom skutkovom základe.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z. z. (ďalej len ZCP), vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b) ZCP, účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 22 ods. 2, 3 ZCP, vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky. Ak to vyžadujú okolnosti, najmä nedostatočný rozhľad, vodič je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby.

Podľa §§ 64 až 66 ZCP, dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej

- a) sa usmrť alebo zraní osoba,
- b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,
- c) uniknú nebezpečné veci 24) alebo
- d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona. 31)

Za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak

- a) nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,
- b) je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie ich požitia alebo
- c) sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou.

Podľa § 65 vodič, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, je povinný

- a) bezodkladne zastaviť vozidlo,
- b) zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku.

Podľa § 66 účastník dopravnej nehody je osoba, ktorá sa priamo aktívne alebo pasívne zúčastnila na dopravnej nehode.

Účastník dopravnej nehody je povinný

- a) ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi,
- b) poskytnúť podľa svojich schopností a možností zranenej osobe prvú pomoc a bezodkladne privolať záchrannú zdravotnú službu,
- c) urobiť potrebné opatrenia na záchranu osoby alebo majetku ohrozeného dopravnou nehodou,
- d) zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,
- e) zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel,
- f) urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť cestnej premávky na mieste dopravnej nehody,
- g) umožniť obnovenie cestnej premávky, najmä premávky vozidiel pravidelnej verejnej dopravy osôb,
- h) preukázať svoju totožnosť na požiadanie iného účastníka dopravnej nehody,
- i) bezodkladne upovedomiť osobu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody, o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou, a oznámiť jej svoje osobné údaje; ak to nie je možné, upovedomenie a oznámenie zabezpečiť prostredníctvom Policajného zboru.

Ak je to nevyhnutné na uvoľnenie alebo na ošetrovanie zranenej osoby alebo na obnovenie cestnej premávky, účastník dopravnej nehody môže premiestniť vozidlá, pritom je však povinný vyznačiť postavenie vozidiel po dopravnej nehode, situáciu a stopy.

Účastník dopravnej nehody je povinný poskytnúť orgánu Policajného zboru potrebnú súčinnosť pri objasňovaní dopravnej nehody vrátane predloženia dokladov, ktoré s tým súvisia.

Účastník škodovej udalosti je osoba, ktorá sa priamo aktívne alebo pasívne zúčastnila na škodovej udalosti.

Účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, 31a) zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu. 31a)

Podľa § 137 ods. 2 písm. c) ZCP, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a) ZP, za priestupok podľa písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

Odvolací súd preskúmaním predloženého administratívneho spisu zistil, že správne orgány neprehľadne, najmä pokiaľ ide o odôvodnenie, z akého dôvodu a ktoré konanie žalobcu kvalifikovali podľa ktorého ustanovenia ZP. Odôvodnenie prvostupňového správneho rozhodnutia je v tomto smere úplne nedostatočné a odvolací správny orgán toto pochybenie nenapravil. Rovnako nie je v preskúmaných rozhodnutiach uvedené kompletne dokazovanie a vyhodnotenie vykonaných dôkazov, takže v celosti je možné v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. konštatovať, že krajský súd celkom oprávnene a výstižne napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd logicky a presvedčivo uviedol, ktoré dôkazy, resp. ich hodnotenie boli nedostatočne alebo vôbec vykonané, chybné hodnotené a ako ovplyvňujú celkové právne posúdenie skutku kladeného za vinu žalobcovi. To nemohli vyvrátiť ani odvolacie námietky žalovaného.

Odvolací súd k nim dodáva, že konštatovanie žalobcu, že sa čosi stalo alebo sa čosi mohlo stať nezakladá jeho vinu a nie je priznaním v pravom slova zmysle. Ak by išlo o priznanie, ktoré však v spise absentuje, bez toho, aby bolo v súlade s inými dostupnými a vo veci vykonanými dôkazmi, nemôže odôvodňovať rozhodnutie o vine.

Krajský súd správne a výstižne poukázal, ktoré dôkazy s ktorými si protirečia a ktoré dôkazy je nutné vykonať úplne odznovu a ktoré treba opakovať. Odvolací súd preto nemá dôvod opakovať závery a pokyny krajského súdu, úplne si ich osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k prerokúvanému prípadu iba dopĺňa, že priestupok je konanie, ktorého zákonné znaky sú popísané v konkrétnej právnej vete, ale i vo všeobecnom ustanovení § 2 ods. 1 ZP, podľa ktorého priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin. Spoločenská nebezpečnosť priestupku je označená slovami - porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti.

V prerokúvanom prípade sa javí podozrenie, že popísané priestupkové konanie- skutok, podľa ktorého vodič, ktorý nerešpektuje dopravnú značku a po upozornení, že tak koná, svoje pochybenie odstráni preparkovaním vozidla, pri ktorom dôjde k nárazu dvoch vozidiel, avšak zrejme bez vzniku škody ako imanentného znaku tohto typu priestupku (či by už išlo o škodovú udalosť alebo o dopravnú nehodu) je nadkvalifikované (§ 22 ods. 1 písm. b), g) a k)) a najmä hroziacou sankciou nezodpovedá vzniknutým

následkom, napriek žalobcovej priestupkovej minulosti. Odvolací súd sa z týchto dôvodov a dôvodov, ktoré už uviedol krajský súd a odvolací súd si ich osvojil, domnieva, že z hľadiska spoločenskej nebezpečnosti vôbec nebol spáchaný priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a napomenutie žalobcu pri nerešpektovaní dopravnej značky bolo dostatočným postihom, ak preukázateľne nedošlo ku vzniku škody alebo len minimálnej.

Z týchto dôvodov odvolací súd osvojujúci si odôvodnenie napadnutého rozsudku ako vecne správne, napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Považoval za jednoznačne preukázané, že žalobca 6. septembra 2011 narazil na parkovisku pred ORPZ v Poprade na Alžbetinej ulici do iného vozidla, pričom predtým tam vošiel nerešpektujúc dopravné značenie, ale nebolo jednoznačne preukázané, či už za také konanie (nerešpektovanie dopravného značenia) nebol postihnutý a také postihnutie nie je dostatočné a tiež nebolo preukázané, či náraz ním vedeného vozidla do iného vozidla bol vôbec škodovou udalosťou alebo dokonca dopravnou nehodou, pretože v doterajšom priestupkovom konaní nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, či došlo ku vzniku škody, a ak áno, v akej výške a či vzhľadom k jej výške je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako priestupok a podľa ktorého ustanovenia ZP.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu z titulu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v sume 61,87 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, režijný paušál (platný v roku 2014) v sume 8,04 € a 20% DPH - 13,98 € - spolu 83,89 €. Túto sumu je povinný žalovaný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.